

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaе, 1661

2 Deserat uxorem vir Christum despicientem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

C. XVI. ¶ Cum hæretici catholici non misceantur conjugia.
Item ex concilio Agathensi a, cap. 67.
Non ẽ oportet cum hominibus ẽ hæreticis miscere connubia, & vel filios vel filias dare, sed potius accipere, si tamen se profiteantur Christianos esse futuros, & catholicos.
C. XVII. ¶ Christiana communione carere, qui Iudaica pravitate conjugali se vinctulo sociat.
Item ex concilio Vrbaniensi d.
Si ẽ quis Iudaicæ pravitate conjugali societate jungetur, sive Christiana Iudæo, sive Iudæa Christiano, mulieri carnali consortio miscetur, quicumque eorum tantum nefas admittit cognoscitur, à Christiano coetu atque convivio, & à communione ecclesiæ protinus segregetur.
¶ Eadem sententia quibusdam verbis mutata habetur in concilio Arelatensi, c. 8. Et similia sunt in Arelatensi II. c. 19.
Item illud Augustini, [Non est ratum conjugium, quod sine Deo est.] Non negat conjugium esse inter infideles. Conjugium enim aliud est legitimum & non ratum, aliud vatum & non legitimum, aliud legitimum & ratum. Legitimum conjugium est, quod legali institutione, vel prevenience moribus contrahitur. Hoc inter infideles, ratum non est, quia non est firmum & inviolabile, & conjugium eorum. Dato enim libello repudii, licet eis recedere ab invicem, & alii copulari lege sori, non lege pã, quam non sequuntur. Inter fideles vero ratum conjugium est, quia conjugia solum in iustis inter eos, ulterius solvi non possunt. Horum quaedam sunt legitima, veluti cum uxor a parentibus traditur, à sponsa dotatur, & a sacerdote benedicitur. Hæc talia conjugia, legitima & rata appellantur. Illorum vero conjugia, qui contemptu omnibus illis solemnitatibus solo affectu aliquam sibi in conjugem copulant, hujusmodi conjugium non legitimum, sed ratum tantummodo esse creditur.
¶ [Inviolabile] Sicut in omnibus veteris exemplaribus, quæ collata sunt. In vulgatis legatur, & idẽ violabile.
QUÆSTIO II.
¶ **Q**uod vero uxore vivente alteram ducere non possit, testatur scriptura 2, dicens. (Alloquii si discidatis ab invicem, & volentes cohabitare demittitis, & alii non copulaveritis, adulteri eritis, & filii vestri, qui postea nascentur, & erunt immundi, id est, spurii.)
¶ Non possit. In vulgatis sequitur hæc, qui infideliter dimittit, quæ in manuscriptis exemplaribus non habentur.
¶ [Scriptura] Hæc non sunt verba ipsa scripturæ, sed in glossa ordinaria ex Ambrosio ad ea verba 1. Cor. 7. alioquin filii vestri, &c. hæc leguntur. Si dimittitis, invicem nolentes cohabitare, & aliis vos copulatis, adulteri estis, & filii vestri spurii, & idẽ immundi.
C. I. ¶ Non patet qui post baptismum alteram ducere, si vivente ea, quæ ante baptismum sibi fuerit virgo copulata.
Item ex concilio Meldensi, cap. 1.
Si quis haberit uxorem virginem ante baptismum, vivente illa post baptismum, alteram habere non potest. Crimina enim in baptismis solvantur, non conjugia.
a Et in Lactantio, cap. 31. b Burchard. l. 1. cap. 71. l. 1. part. 8. cap. 204. c al. omnibus. d al. Verbanensi. e Sena. tent. ibid. sup. ead. in principio. f sup. ead. q. 1. si quis. Concilio Tribur. conc. cap. 39. Burchard. lib. 9. c. 61. l. 1. p. 1. cap. 197. Panormi l. 6. cap. 38.

C. II. *¶* **Esce** fidei aliam ducere uxorem
quam i Christiana fidei odio infidelis
dimittit.

Gregorius autem contra refutatur dicitur.

Si a infidelis dilectio odio Christiana fidei, dicitur. Non est enim frater aut soror subiectus seruituti in iu-
lusu modum. Non est enim dimisso peccato propter Deum,
si alii se copulaverit. Contumelia quippe creatoris sol-
vit jus matrimonii circa eum qui relinquitur. Infidelis
autem discedens, & in Deum peccat, & in matrimonii
iure nec est ei fides servanda conjugii, quia b propter
ea discedis, ne audiret Christum, Deum 2 Christiano-
rum conjugiorum.

¶ Haec non sunt verba apud B. Gregorium: sed apud B. Am-
brasium ad cap. 7. 1. Certiorum eadem ferè leguntur, plenius, at-
que aptius expressa.

¶ **Quam]** sic etiam in vetustis: sed si legatur, quem
magis videtur respondere verbis istius capituli.

¶ **Christum Deum.]** In loco indicato est, ne audiret
auctorem esse Christianorum Deum conjugii.

Hic distinguendum c est, aliud esse, dimittere volentem coha-
bitare, atq; aliud, discedentem non sequi. Volentem enim cohabi-
tare licet quidem dimittere, sed non ea vivente aliam superducere
d: discedentem vero sequi non oportet, & ea vivente aliam ducere
licet. Verum hoc non nisi de his intelligendum est, qui in fide-
litate copulati sunt. Ceterum si ad fidem uterq; conversus est,
vel si uterq; fidelis matrimonium iunctus est, & procedente tempore
alter eorum a fide discesserit, & adis fidei conjugium dereliquerit, de-
relictus discedentem non comatabitur: non tamen ille vivente altera-
ram ducere poterit, quia ratum conjugium fuerat inter eos, quod
nullo modo fides potest.

QVÆSTIO III.

Vtrum verò bigamus sit reputandus, qui ante baptismum
habuerit unam, & post baptismum alteram, auctoritate
Hieronymi patet. At enim super epistolam Pauli ad
Timotheum.

C. I. *¶* Non est bigamus, qui ante baptismum
habuerit unam, & post baptismum
alteram.

Potest et Episcopus unius uxoris esse vitum. Ve-
nim hoc post baptismum. Ceterum, si ante bap-
tismum habuit unam, & post baptismum habuerit aliam,
non est reputandus bigamus, cui proflus innovato per
baptismum omnia vetera sunt dimissa.

¶ Sententia huius capituli habetur sup. dist. 26. c. i. unius ex glof-
sa ordinaria prima ad Timotheum c. 3. Basius autem Hieronymus
hanc rem, & in epist. ad Titum, & in epistola ad Oceanum
copiosè tractat.

C. II. *¶* Non debet fieri Episcopus, qui ante ba-
ptismum habuerit unam, & post bap-
tismum alteram.

*Augustinus verò contra refutatur, & Innocentius. At
enim Augustinus super epistolam
Pauli ad Titum.*

Actius f verò intelligunt, qui nec eum ordina-
ndum censuerunt, qui ante baptismum habuerit un-
nam, & post baptismum alteram. In baptismo enim
crimina abolerunt, non federatio conjugii dissolvitur.
Sicut illa, qua catechumena vitata est, inter Dei virgi-
nes consecrari non potest, sic qui ante baptismum ha-
bit unam, & post baptismum alteram, non nisi bigamus

^a Sent. 4. dist. 33. Gloss. 1. Corin. 7. ad illud: (non est enim
frater.) b al. qua. c Sent. 4. dist. 33. d al. superindu-
erit. e Supra dist. 26. unius. f Supra dist. 26. Au-
gustus.

est reputandus. Amisit enim quidam non ad vir-
ritum, sed ad signaculi sacramentum.

¶ Sententia huius capituli habetur in collectione Bala. & in
ordinaria ad c. accitum.
Item Innocentius Ruffi a & Episcopi Episcopi Mactoni-
tis arguunt probat ralem bigamus reputari. Quia qui b
caus casu in praesenti agit, ante baptismum habuit unam,
post baptismum alteram, bigamus iudicatur: & licet in
lo & industria scientia palliat, tamen in Episcopo vitata non
potest.

CAVSA XXIX.

Videm mulieris nobili nomenclatur, qui i
cujusdam nobilis patetatur in conjugii, pro
assensum. Alius vero quidam iudicatur, ut
vix condationis, nomine illius, se ipsum nomen
eam in conjugem accepit. Ille, qui pro se
cuerat, tandem venit, eamq; suo conjugem putat. Illi se
conqueritur, & ad priora copulam estur.

1. Hic primum queritur, an sit conjugium inter eos.
2. Secundo, si prius putabat hunc esse liberum, & postea
videtur illata esse servum, an licet ei sumi ad
sedere.

QVÆSTIO I.

Quid b autem conjugium sit inter eos, probatur
conjugium fore matrimonium est verò & male
iunctio, individuum vita consuetudinem re
tem. Confensus utriusq; matrimonium facit. Quia ergo
iuncti sunt, ut individuum vita consuetudinem confensum
utrerq; confensu in alterum, conjugii sunt applicati. Et
respondetur. Confensus est durum vel fornicum fuit in
Quis autem errat, non sentit, ergo non confensit, id est
aliu sentit. Haec autem erravit, non ego confensit, nisi
iunct est appellanda, quia non sicut iij confensus
nullum matrimonium esse potest. Sicut enim patet
quem putat esse Episcopum, & ad huc est laicus, non
dinatus, imò ab Episcopo ad huc est ordinatus, sed non
est copulata conjugii, imò ad huc est copulata. Et ad
omni error confensum evadit: Quis enim autem in
corruptam, quam putat virginem, vel qui accepit
quam putat esse castam, uterq; error non est conjugium
virginitas, & iste meretricium reputat castam. Namque
dicens sunt non confensit in eos? aut debitor debitor
alio condationis, alius qualitate. Error personae, quod
putatur esse Virgilius, & iste est Plotus. Error formae, quod
putatur esse dixerit, qui est pauper, vel comesis. Error
nisi, quando putatur esse liber, qui servus est. Error
quando putatur esse beatus, qui malus est. Error personae, quod
titatis conjugii, confensum non admittit. Et quia non
conditionis, conjugii confensum non admittit. Et quia non
retus se venditurum agrum Marcellum, & postea
confessit esse Marcellum, & emet agrum ab alio, non
lo convernit sic de pretio, aut dicendum est agrum
item si quis promitteret se venditurum nihil mereri, qui
speret nihil orichalcum? Nunquam velus omne orichalcum
aliquando in illud confensit, quia confensum non est nisi
Sicut ergo hic error materia excusat confensum, sic & in
error persona. Non enim confensit in hunc, sed in eum, qui
bat esse. Sed obijciunt d. Iacob non confensit in hunc,
Raabel: Septem sigillorum annis pro Raabel servavit.

^a Supra dist. 26. deinde & supra c. 1. g. 1. nomenp. d. c.
in prin. c. 4. de iudic. d. c. 7.